

Yanıldığım Dil

— irem-dogan · 02 Nisan 2026

Biri vardı.
İsmi—
eksikliklerimin ardına sızan bir kelimeydi.

Dudaklarından dökülenler,
içimde bir kapıyı aralardı.
O boşluktan girerdi—
en saklı arzularımı
bir harita gibi sererdi önüme.

Parmakları hep aceleliydi.
Kayıp gitmeden,
sıkı sıkı kavrardı.

Gözleri...
hep duyardım seslerini.
Ve çözüldü dizlerimin bağı.

Biri vardı.
İsmi—
önce dualarımda anıldı.
Şimdi fısıldadıkça gecelerimde hayaletini avlıyorum.

Sözleri uçup gitti.
Ne eylem kaldı, ne inkâr.

O boşluğu benim sandım.
O dokunuşu kutsal saydım.

Biri vardı.
Kalbimin dilini
onun kelimelerinde bulduğumu sandığım.

Armağan sandığım o kelimeler,
boşluğunda saklı

birer hançer—
yalanın en tatlı tonunda
gecenin en koyu damarında.

Bana bıraktığı,
ne sevmekmiş
ne anlamak.

Yalnızca...
onun gözyaşlarından— bir avuç hançer.